

ΘΕΑΤΡΟ
ΑΠΟ ΤΗ ΝΟΝΑ ΜΟΛΕΣΚΗ

Εν-εντυπωσιακή- δράσει

Ο Τομ Στόπαρντ πείραξε τον Σαίξπηρ πριν από μισό αιώνα. Μετέφερε την οπτική γωνιά από τη θεατρική αίθουσα στη σκηνή και είδε τον ογκόλιθο του «Άμλετ» με τη διπλή ματιά των σιαμαίων διδύμων του έργου, των στερημένων από το δικαίωμα χωριστής ύπαρξης στο έργο «Ρόζενκραντς και Γκίλτενστερν είναι νεκροί». Ως αποτέλεσμα, το οικοδόμημα αποδομήθηκε, το νήμα της πλοκής κόπηκε, οι χάνδρες των λέξεων σκορπίστηκαν, οι σχέσεις των προσώπων μπερδεύτηκαν, οι ρόλοι κατάντησαν άδεια κοστούμια. Ο Ρόζενκραντς και ο Γκίλτενστερν στο έργο του Στόπαρντ μπερδεύο-

ντας τις ταυτότητές τους περιπλανιούνται μέσα στα συντρίμια ψάχνοντας τον λόγο της ύπαρξής τους, φοράνε τα κουρέλια των ρόλων, μιλάνε με τις σαιξπηρικές ατάκες, χωρίς συνοχή και χρονική ευθεία, και ο λόγος αποκτά καινούρια, παράλογη ροή. «Αξιοθέα», Πολιτιστικό Φεστιβάλ Πανεπιστημίου Κύπρου. Ο σκηνοθέτης Δημήτρης Μυλωνάς πείραξε τον Στόπαρντ στο ανέβασμα του έργου του με τη θεατρική ομάδα «Εν δράσει». Γέμισε το κάθε λεπτό της παράστασης με τόσο έντονη υποκριτική δράση, που για κάποια στιγμή ανησύχησα ότι το θέαμα θα επισκίαζε το άκουσμα του ευφυούς παιχνιδιού του Στόπαρντ με το σαιξπηρικό κείμενο. Όμως σίγουρος για τον δρόμο που είχε επιλέξει, ο Μυλωνάς στροβίλισε τη σκηνική κίνηση, υπογράμμισε το στοιχείο του παραλόγου, ξεσήκωσε την κωμικότητα μέχρι τα τραγικά ύψη. Σωστά άφησε απείραχτη τη βασική για το πνεύμα του Στόπαρντ σκηνή όπου οι Ροζ και Γκιλ ρίχνουν συνέχεια το νόμισμα που πέφτει πάντα με την «κορώνα», για να προλάβουν οι θεατές να καταλάβουν ότι οι δυο τους αποτελούν μόνο τη μία όψη του νομίσματος, την ίδια. Η βίαια εισβολή του τρελού θιάσου των Τριών στο υπαρξιακό κενό των Δύο σήμανε την έναρξη του ξέφρενου θεατρικού παιχνιδιού, όπου οι σαιξπηρικοί και οι στοπαρντικοί παραλληλισμοί μεταξύ της ζωής και του θεάτρου διερευνούνταν εις βάθος από τον σκηνοθέτη και την ομάδα του. Οι ρόλοι («το αντίθετο των ανθρώπων», όπως λέει ο επικεφαλής του θιάσου) άλλαζαν σώματα και στόματα. Και ο Ροζ του εξαίρετου Γιώργου Παπαπαύλου γινόταν για λίγα λεπτά Άμλετ, άξιος δικής του σαιξπηρικής παράστασης. Ο Γκιλ του πολύ καλού Γεράσιμου Γεννατά έπαιζε με τη νεκροκεφαλή σε μια κωμική απόγνωση. Και ο Θοδωρής Σκυφτούλης, η Άννα Ελεφάντη και ο Σπύρος Χατζηαγγελάκης βρίσκονταν «Εν-εντυπωσιακή-δράσει».